

[Himmelstrup.]

Naar den højtærede Minister siger, at det er urimeligt, at Dansk Dampskibsrederiforening nærer Frygt for, at disse Foranstaltninger skal faa Skær af Statssubvention — det mener Ministeren ikke kan være Tilfældet —, saa er hertil kun at sige, at det bliver ikke Ministerens Skøn, der i saa Henseende bliver det afgørende, det Skøn træffes ovre i England og paa det udenlandske Marked. Og jeg er tilbøjelig til at tro, at Afgørelsen vil blive truffet derude ganske uden Hensyn til, hvad den danske Handelsminister mener om dette Spørgsmaal.

Jeg finder derfor ogsaa, at den Bemærkning, som det ærede Medlem Hr. Drachmann gjorde til mig om, at det var urimeligt at give visse Lande Stof til at mistænkeliggøre os i dette Spørgsmaal, er helt ved Siden af. Naar Dansk Dampskibsrederiforening har tilstillet Udvalget sin Skrivelse uden at betegne den som fortrolig, og ganske sikkert under den bestemte Forudsætning, at den vilde blive offentliggjort, naar Foreningen tilmed i Begyndelsen af Februar Maaned i Aar gennem Ritzaus Bureau har tilstillet Offentligheden Meddelelse om sine Synspunkter paa dette Omraade — ærlig talt, saa kalder jeg det Hysteri at ville paastaa, at den Omstændighed, at jeg har draget dette frem her, skulde have noget at gøre med, at man førner visse udenlandske Interesser med Stof.

Maa jeg saa endelig til det ærede Medlem Hr. Drachmann, som nu igen falder tilbage paa Spørgsmaalet om de 6 Mill. Kr. og siger, at disse 6 Mill. Kr., som er stillet til Raadighed til den højtærede Handelsministers Garantibeføjelse efter § 4, er noget, som vi har sat ind, sige, at det forholder sig jo slet ikke saaledes. Det ærede Medlem ved godt, at da der paa et tidligere Tidspunkt i § 4 var Tale om et Beløb paa 6 Mill. Kr., var det udelukkende til de Formaal, som er anført i Paragraffens første Linier, altsaa til at fremhjelpe forbedret Teknik og hensigtsmæssige Omlægninger af Driften, eventuelt i Forbindelse med velunderbyggede Koncentrationer o. lign. inden for dansk Industri, men der fandtes ikke denne Bestemmelse om, at Handelsministeren ogsaa kunde anvende sin Garantibeføjelse paa andre Omraader, hvor vi anser det for farligt at anvende den. Jeg maa derfor tilbagegive det

ærede Medlem Hr. Drachmanns Bemærkninger i saa Henseende. Jeg skal slutte med paa ny at anmode Tingets Medlemmer om at stemme for samtlige Ændringsforslag.

Drachmann: Selv om det keder mig uhyre at deltage mere i denne Debat, navnlig med det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, med hvem jeg privat og i denne Sal har vekslet saa mange Bemærkninger i den senere Tid, vil jeg dog ikke lade Ordet „Hysteri“ sidde paa mig. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at der er en himmelvid og afgørende Forskel mellem en privat Erhvervsorganisations Udtalelser og noget, der gaar ind i en Parlamentsdebat, og at det, man kalder Parlamentsaktstykker, nok skal blive brugt og misbrugt af de dertil indrettede Kræfter og Faktorer i de Lande, der har Brug for at rette saadanne Angreb mod danske nationale Interesser. Det maa dog det ærede Medlem kunne vide fra de Forhandlinger, vi havde i det saakaldte Dumping-Udvalg og andre Toldudvalg — vi har jo tidligere været ude for, at Materiale, der indgaar i en saadan Debat, og som er optrykt i Betænkninger — ligegyldigt, om man kan se, om det stammer fra et Mindretal eller et Flertal —, kan misbruges. Det ærede Medlem er, som bekendt, med sine Toldbyrdeberegninger fra ganske irrelevante Flertal i udenlandske Toldlovskomiteer Ekspert i at misbruge den Slags Ting, saa alene af den Grund advarer jeg mod at gaa den Vej. Jeg skal anbefale at stemme for Flertallets og imod Mindretallets Ændringsforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—3

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1

forkastedes med 77 Stemmer mod 29.

Anden Næstformand (Parkov): De følgende Ændringsforslag, som i Betænkningen er angivet som tiltraadt af et Flertal, er efter de under Behandlingen her i Salen faldne Udtalelser tiltraadt af hele Udvalget.